

L'Edat d'Or de les majors (1930-1950)

Fisavi

Durant les tres primeres dècades del segle XX, varen sorgir i es varen consolidar gradualment i progressivament les vuit grans societats —productores— que controlaran la indústria del cine a Nord-amèrica, fins a l'aparició de la televisió als Estats Units, a la dècada dels 50.

Els exhibidors oferien espectacles, en un entorn de decoració barroca i amb aire condicionat, a canvi d'un preu d'entrada que anava dels deu centaus als dos dòlars.

Entre els vuit grans estudis dominaven els tres sectors fonamentals de la indústria cinematogràfica: producció, distribució i exhibició.

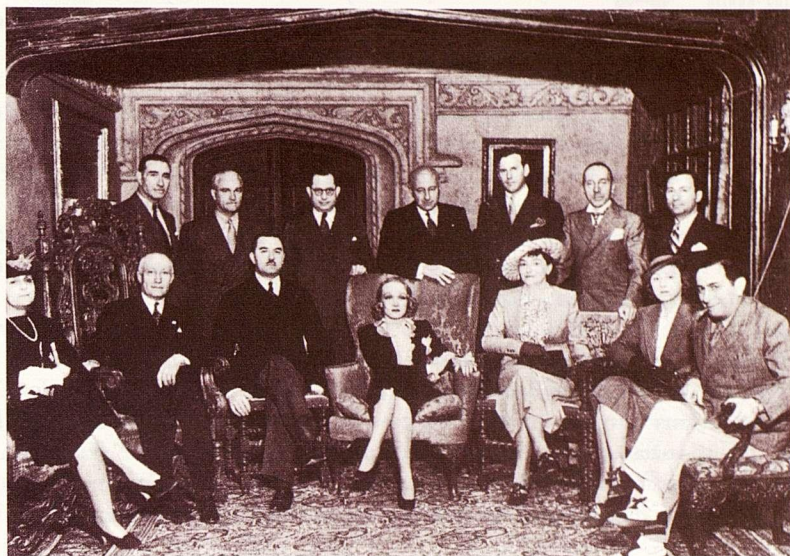
- La Paramount Pictures, la Metro Goldwyn-Mayer, la 20th Century Fox, la Warner Bros. i la RKO (Radio Keith Orpheum) integren producció, distribució i exhibició.
- La Universal i la Columbia es concentraven, bàsicament, en la producció i la distribució.
- La United Artists distribuïa només les pel·lícules de productores independents, tot i que, com va fer la Universal, es va associar durant un temps amb una petita cadena de sales.

Les majors varen controlar la indústria del cine a Nord-amèrica durant les dècades dels anys 30 i 40.

Hi va haver altres companyies productores menors com la Disney, la Monogram i la Republic, especialitzades, la primera en curtmetratges i llargmetratges animats; i les altres dues en westerns de baix pressupost i serials.

Totes les productores varen abordar estructures narratives que ara ens resulten familiars, després varen procurar convèncer els espectadors de les diferències entre els seus productes.

- Mitjançant grans campanyes publicitàries varen llançar les seves estrelles (Més estrelles que en el

cel, va ser l'eslògan de la MGM), històries interessants i efectes especials impressionants. Entre les vuit majors varen definir el que els nord-americans consideraven un ús acceptable (natural) de la tecnologia cinematogràfica.

Durant el seu període de major esplendor, els estudis varen haver de fer front a tres grans impactes externs:

- El primer es va produir com a conseqüència del descens de demanda, a causa de la disminució d'ingressos durant els anys de la Depressió (a partir de 1929).
- El segon es va produir l'any 1938, quan l'administració del president Franklin Roosevelt va canviar de política i va presentar demanda contra les activitats monopolistes de les cinc grans majors i les tres petites. Les acusaven de conspirar per fixar els termes contractuals de la distribució, l'exhibició i els termes, mancances i els preus d'admissió.
- El tercer impacte va tenir lloc durant la Segona Guerra Mundial. En propagar-se les hostilitats per Europa i Orient a finals dels anys 30, els ingressos provinents de l'estranger varen descendir. Per contrast, durant el període que va durar la contesa (1939-1945),

les perspectives a l'interior del propi mercat nord-americà varen ser diferents, i les majors varen viure els millors anys de la història del cine, compensant àmpliament la pèrdua dels mercats estrangers. □

